

Menotyrininkas Remigijus Venckus Lenkijoje pristatys vyrų aktus

R.Venckaus plakatas / Remigijaus Venckaus paroda

Šaltinis: 15min

2014 m. sausio 9 d. 18:00 val. galerijoje ZAJEZDNIA (Al. Kraśnicka 25, Liublinas, Lenkija) atidaroma medijų menininko, menotyrininko Remigijaus Venckaus fotografijų paroda KITAS. Parodos trukmė nuo 2014 m. sausio 9 iki 21 d. Parodą kuruoja Agnieszka Zawadzka, Robert Rabiej, organizuoja Maria Curie Skłodowska universiteto Menų fakultetas.

RĖMĖJO NUORODA

RĖMĖJO NUORODA

Parodoje *Kitas* pristatoma medijų menininko, menotyrininko, Vytauto Didžiojo universiteto lektoriaus Remigijaus Venckaus vyriškų aktų fotografija. Kūriniai sukurti 2007 - 2013 m. Paroda tai menininko kvietimas adresuotas žiūrovui. Menininkas kviečia susitikti su vyro kūnu, kaip neatpažintu, nepatirtu, bet numanomu Kitu.

Kurti vyro kūno erotiką menininką paskatino dabarties masinių medijų formuojama situacija. Viešajame medijų diskurse vyriško kūno erotikai skiriama gerokai mažesnis dėmesys nei moters. Kūnas labiau nusakomas ne vizualiomis, bet visiškai kito lygmens nuorodomis, t.y. silpnesniu ir mažiau siekiamu perskaityti tekstu.

“

Dažnai galima pastebėti, kaip vyro menininko kuriama vyrų erotika ir jos demonstravimas Lietuvoje siejamas su homoseksualumu, o pats homoseksualumas marginamas pakankamai negatyviais atspalviais.

Dažnai galima pastebėti, kaip vyro menininko kuriama vyrų erotika ir jos demonstravimas Lietuvoje siejamas su homoseksualumu, o pats homoseksualumas marginamas pakankamai negatyviais atspalviais. Tačiau R. Venckaus kūrybai rūpi kūnas kaip išlaikantis arba įgyjantis galią tekstas, kuris (su)geba labiau pernešti ir perkurti ne homoseksualius naratyvus, bet kur kas platesnes, susijusias net su būties ir tikėjimo problema, pasakojimų variacijas. Tekstu slypinčiu už homoerotikos galima įvardinti naujausią R. Venckaus ciklą "Aš esu kitas". Šiame cikle plėtojamas savitas, meninis ir intencionalus dialogas su Biblijoje užrašytomis tiesomis ir pasakojimų fragmentais. Tačiau menininkas pažodžiui neatkartoja jokio pasakojimo, bet jį savaip interpretuoja, kuria papildomas užuominas ir neaiškumus.

”

Parodoje taip pat pristatomi nevienerius metus kurti fotografijų ciklai, kur vizualioji autoriaus kalba formuojama dėka buitinės aplinkos ir išraiškingai pozuojančio kūno. Šis savitas disonansas pastebimas ne viename autoriaus fotografijų cikle: Iš Vaikinų gyvenimo (2009-2013 m.) Pas močiutę kaime (2009-2010 m.), Pokalbiai apie meilę (2011 - 2013), Virtuvės Antropologija (2010) etc. Taigi autorius pasitelkia vizualiojo meno kalbos galią ir kviečia žiūrovą diskutuoti apie vyriško kūno seksualumą, bei intymumą.

miernik leatru

blog Bartłomieja Miernika

środa, 22 stycznia 2014

„DIALOGI TOŹSAMOŚCI” fotografie Remigijus Venckus, performans Anka Biernacka Fugazi, Galeria Zajezdnia w Lublinie. Opisuje Kalina Filip.

fot. Robert Rabiej

Penis i róża.

Dwójka artystów podjęła dialog ze współczesnym zagadnieniem poszukiwania tożsamości. Gender w wydaniu kulturowym.

Wprowadzeniem do performansu stała się wystawa fotografii. Nadzy mężczyźni w kolorze i czarno-bieli. Niektóre fotografie ukazywały sceny z życia codziennego: nagi mężczyzna leżący na kanapie i pijący kawę, niektóre były pozowane. Niekiedy fotografowani mężczyźni przypominali greckie rzeźby: klasyczny kanon piękna, gładka alabastrowa skóra, fotografie mężczyzn z członkami we wzwodzie, czy wypięte w stronę widza pośladki. Na ścianach wisiały również fotografie bardzo intymne. Fotograf uchwycił fragment ręki, kawałek mankietu koszuli. Jedną z najbardziej poruszających fotografii było zdjęcie, na którym mężczyźni wychylają się przez okno na starej klatce schodowej. Duże okno, wpadające przez nie jasne światło oświetlające plecy i uniesioną stopę modela. Pozostała część drewnianej klatki schodowej tonie w mroku.

Jak podkreślił autor, Remigijus Venckus, zdjęć nie należy traktować poważnie. **Ta swoista zabawa formą, kolorami, rodzajami ujęć konfrontuje odbiorcę wprost z tematem tożsamości płciowej oraz z tym na ile jesteśmy tolerancyjni. A może nie jesteśmy? Czy jeśli na fotografiach, w analogicznych sytuacjach byłyby kobiety, też wzbudzałyby podobne emocje u odbiorcy?**

Anka Biernacka Fugazi przy pomocy igieł, sznurków, róż i jabłek pokazała historię o samotności, relacjach z innymi, o palącej potrzebie akceptacji. Artystka rozebrała się, miała na sobie jedynie czarne figi. Fugazi powbijala sobie igły w nagie ciało. Do igieł przymocowane były sznurki, zakończone pąkami czerwonych róż. Róże zostały wręczone przypadkowym widzom, sznurki się rozwinęły, tworząc siatkę powiązań i relacji. Następnie, artystka wbiła igły z ciała w jabłka, ułożyła je na ziemi. Ubrała się.

Nagie ciało jest największym podarunkiem składanym ukochanemu. Fugazi rozbiera się przed przypadkowymi ludźmi, składa siebie w darze. Na dowód miłości wręcza czerwone róże. W rzeczywistości wręcza pąki kwiatów, zamiast łodygi mamy sznurek, kolcami są wbite w ciało artystki igły. Pąk jest zapowiedzią rozwiniętego kwiatu, wiele bardziej olśniewającego niż on sam. Widz posiadał moc sprawczą w momencie przyjęcia podarunku. Mógł spokojnie stać i patrzeć jak tworzy się relacja, rozwija się sznurek między nim a artystką. Mógł również szarpnąć za sznurek, który wyrwałby igłę z fragmentem ciała. Nikt nie szarpnął. Czy nie kusilo?

Kusilo. W gruncie rzeczy jesteśmy okrutni. Wiele razy w życiu pociągaliśmy za metaforyczny sznurek. **Performans Fuzagi ukazuje istotę miłości, w jej odarciu z czułych, słówek, randek i pieszczot.** Kochając stajemy przed ukochaną osobą nadzy, bezbronni, dając to co mamy najlepszego. Pozbywamy się kolców. Wspaniale, jeśli obdarzony miłością przyjmuje ją i pozwala rozwinąć się róży, gorzej jeżeli szarpnie za sznurek.

Dziennikarz teatralny, wykładowca, moderator z artystami

Bartłomiej Miernik

Obserwuj

93

Wyświetl mój pełny profil

Szukaj na tym blogu

Wyszukaj

Łączna liczba wyświetleń

261,949

+6 Polec to w Google

Wizytówka Facebook

Bartek Miernik

facebook

Nazwa:

Bartek Miernik

Adres e-mail:
bartlomiejmie
k@gmail.com

Status:

W drodze do K
kilkanaście dn
temu...

Utwórz swoją
wizytówkę

Obserwatorzy

Polecam blogi związane z teatrem!

- <http://teatruglodna.blogspot.com/>

Nieważne czy jest się bi, gey, hetero, każdy potrzebuje akceptacji. Wykorzystane w performansie jabłka, rozumiane symbolicznie, nie muszą nieść śmierci i tłoczyć trucizny w relacje międzyludzkie, mogą dać ożywczą świeżość. Świeżość płynącą nie tylko z zawartych w jabłkach soków. Wbite igły zawierały w sobie krew artystki.

Autor: [Bartłomiej Miernik](#) o 05:06

     +1 [Poleć to w Google](#)

Etykiety: [Anka Biernacka Fugazi](#), [Dialogi tożsamości](#), [Galeria Zajezdnia w Lublinie](#). [Kalina Filip](#), [Remigijus Venckus](#)

Brak komentarzy:

Prześlij komentarz

Wpisz komentarz...

Skomentuj jako: Konto Google

Opublikuj

Podgląd

[Nowszy post](#) · [Strona główna](#) · [Starszy post](#)

Subskrybuj: [Komentarze do posta \(Atom\)](#)